

RAPORT ANUAL 2020

CPE

DESPRE NOI

CPE - Centrul Parteneriat pentru Egalitate **promovează egalitatea de șanse** și desfășoară, de aproape două decenii, proiecte pentru și în comunitate.

În anul 2002 **ne-am alăturat fetelor și femeilor din România** în construirea unei societăți care le **respectă** drepturile, le **oferă** oportunități de dezvoltare, le **recunoaște** capacitățile și contribuțiile, le **susține** în domenii precum munca, educația, cultura și sănătatea.

MISIUNEA NOASTRĂ

Este ca alături de voi să contribuim la creșterea nivelului de **educație**, la **integrarea femeilor** pe piața muncii și la stimularea **antreprenoriatului**, la prevenirea și combaterea **traficului de femei și a violenței de gen**.

DE 19 ANI SCHIMBĂM PREJUDECĂȚI
PENTRU DREPTURI EGALE

YOUTH FOR LOVE

Program educațional de prevenire și gestionare a violenței de gen în școală

Proiectul **Youth4Love** a adus împreună **12 școli din 4 țări europene (România, Italia, Belgia și Grecia)**, a implicat în activitățile proiectului **1200 de elevi de liceu și 180 de profesori**, organizând **40 ateliere de lucru pentru elevi, 12 ateliere de lucru pentru profesori și 4 serii de evenimente creative** pregătite de elevi pentru colegii lor.

Beneficiari:

În România, în cadrul proiectului Youth for Love, au fost implicate 3 licee din București. 165 de elevi de liceu au participat la activități de deconstrucție a stereotipurilor de gen și de prevenire a violenței de gen. Proiectul a oferit, de asemenea, programe de formare și sprijin pentru 47 de profesori și consilieri școlari.

Instrumente realizate în cadrul proiectului:

- Focus-grup pentru evaluarea situației din școală privind violența de gen și pentru a afla experiențele elevilor și ale personalului didactic în legătură cu situațiile de violența în care au fost implicați sau la care au fost martori.
- 3 manuale de formare pentru profesori, elevi și pentru activități educație de la egal la egal
- Lista de verificare pentru identificarea procedurilor existente în școli (formale sau informale) privind violența bazată pe gen.
- Jocul video Youth for Love, care îi învață pe adolescenți cum să recunoască stereotipurile de gen și cum pot experimenta, din perspective diferite, situații potențiale, dar realiste, de abuz, hărțuire și cyberbulling. Toate materialele pot fi accesate pe website-ul oficial al proiectului: www.youthforlove.eu.

Un proiect dezvoltat în parteneriat cu: **ActionAid Italia (Italia), ActionAid Hellas (Grecia), UC Limburg (Belgia), AFOL-Agenzia Metropolitana per la Formazione, l'Orientamento e il Lavoro (Italia) și CPE – Fundatia Centrul Parteneriat Pentru Egalitate (România).**

Durata proiectului: Ianuarie 2019 – Martie 2021

Proiectul este co-finanțat de Uniunea Europeană – prin Programul Drepturi, Egalitate și Cetățenie(REC) al Uniunii Europene.

Detalii despre proiect pot fi găsite pe: <https://www.youthforlove.eu>.

TESTIMONIALE

"Proiectul Youth for Love m-a dezvoltat foarte mult ca persoană, la ateliere am putut discuta subiecte pe care nu le-aș fi spus nimănui. Am învățat că oamenii nu spun sau fac lucruri greșite, ci le spun sau fac prin prisma filtrului personal, al experiențelor trăite." (elev, liceu București)

"M-am adaptat tare greu în clasa a IX-a, a trebuit să mă obișnuiesc cu un nou colectiv, iar un coleg m-a ajutat să trec mai ușor peste perioada de acomodare și să nu îmi fie rușine să vorbesc." (elev, liceu București)

"Cum aș convinge un elev să participe la un astfel de proiect? I-aș spune că o să îi placă tare mult, pentru că este locul unde poți împărtăși problemele tale." (elevă, liceu București)

„Educația este un drum, un parcurs personalizat pe care un elev îl face, consilierul școlar este lămpașul care aprinde lumina pe drum.” (Loana Lavinia Ioniță, consilieră școlară, Colegiul Național Gheorghe Șincai, București)

"Relațiile în adolescență sunt o sursă de fericire, socializarea este importantă, trebuie să îți dai voie ție să construiești o relație, să spargi gheața. Fii tu însuți și totul se întâmplă de la sine!" (elev, liceu București)

"Pentru că pe tot parcursul liceului nu am avut ocazia, am vrut, prin implicarea în acest proiect, să vorbesc despre bullying și să le dau colegilor o altă perspectivă. Calități descoperite? Am devenit mai răbdătoare, pot să îmi susțin punctul de vedere și cel mai mult îmi place că a existat o persoană care ne-a ascultat și ne-a dat sfaturi." (elevă, liceu București)

"Youth for Love este o oportunitate pentru clasă, să se dezvolte, să fie conștienți de ce e în joc, deschiși, o comunitate." (elevă, liceu București)

"Prin diversitatea activităților desfășurate în cadrul Proiectului „Youth for Love” am reușit să înțeleg mai bine percepția elevilor în legătura cu siguranța și protecția pe care ei le simt în mediul școlar, să abordez inițiative care să prevină, să gestioneze și să rezolve situațiile de violență la clasă. Elevii conștientizează că violența nu îi face mai puternici, că relațiile interumane se bazează pe înțelegere, toleranța și empatie. Școala trebuie să fie un spațiu fără violență!" (Ioniță Olimpia, profesoară, Colegiul Economic Viilor, București)

Co-funded by the Rights,
Equality and Citizenship (REC)
Programme of the European Union

BRIGHT FOR WOMEN

Proiectul **Bright for Women** își propune să le vorbească femeilor care merg să lucreze în agricultură, în sudul Italiei, despre **drepturile lor ca cetățene ale Uniunii Europene**. Bright for Women propune un parteneriat între toate entitățile active la nivel local pentru a îmbunătăți calitatea muncii și a vieții femeilor care lucrează în acest sector. Acest parteneriat este o metodă folosită în Italia, prin care instituțiile locale, cetățenii, angajatorii, sindicatele și ONG-urile lucrează împreună pentru a identifica nevoile comune și pentru a proiecta soluții durabile. Astfel, proiectul Bright for Women susține **accesul la serviciile publice sensibile la gen** (de exemplu, locuințe sociale, transport public la locul de muncă, soluții comunitare pentru îngrijirea copiilor), pentru **femeile din România și Bulgaria** care lucrează în Italia în agricultură.

În vara anului 2020 am realizat o cercetare calitativă, cu scopul de a identifica și de a înțelege mai bine experiențele românelor care au lucrat în domeniul agriculturii în Italia, în ultimii 10 ani. 12 femei au ales să ne spună povestea lor, despre:

Decizia de a pleca

Găsirea unui loc de muncă în Italia

Cunoștințele de limbă pe care le aveau și contractele de muncă pre-existente la momentul primei plecări

Contactul cu instituțiile/autoritățile locale din România înainte de plecare

Locațiile și tipurile de muncă depusă în Italia

Contractele de muncă și plata primită

Orele de muncă, orele suplimentare și epuizarea

Condițiile de trai

Alte experiențe negative

Experiențele și percepțiile lor despre sudul Italiei

Tratamentul primit față de muncitorii de alte naționalități

Strategii și cunoștințe despre protecție și drepturi

Motivul întoarcerii în țară

Gânduri și intenții după întoarcerea în țară

În oglindă, am realizat tot în vara anului 2020 o cercetare calitativă în care am explorat experiențele și opiniile profesioniștilor în domeniu. **11 femei din comunități locale din regiunile Moldova și Oltenia**, asistente sociale, asistente medicale comunitare și mediatore școlare, ne-au împărtășit experiența lor de lucru cu femei care pleacă anual să muncească în agricultură în Italia și ideile lor despre sprijinul pe care aceste femei l-ar putea primi de la comunitatea locală, atât în faza de pregătire pentru plecare, cât și în faza reîntoarcerii în țară.

Co-funded by the Rights,
Equality and Citizenship (REC)
Programme of the European Union

BRIGHT în cifre:

- 8 femei din România și Bulgaria au fost instruite ca lideri ai comunității în Italia
- 80 de femei din România și Bulgaria, care lucrează în agricultură în Italia, au participat la laboratoare comunitare, pentru a învăța cum să ia parte la procesul decizional și cum să interacționeze cu autoritățile locale.

Un proiect dezvoltat în parteneriat cu: **ActionAid Italia, Labsus - Laboratorio per la sussidiarietà, Consiglio per la Ricerca in Agricoltura e L'analisi dell'Economia Agraria (CREA), ALDA (Association of Local Democracy Agencies), CSCD Bulgaria (Center for Sustainable Communities Development)**

Durata proiectului: Noiembrie 2019 – Octombrie 2021

*Proiectul este co-finanțat de **Uniunea Europeană** – prin Programul Drepturi, Egalitate și Cetățenie (REC) al Uniunii Europene.*

Facebook: <https://www.facebook.com/BrightForWomen/>

TESTIMONIALE

„Am plecat din cauza a ceea ce nu aveam acasă... soțul meu era bolnav și nu mai putea munci, dar aveam atât de multe facturi de plătit în fiecare lună.”

„La început nu înțelegeam limba și tot plângeam și plângeam din acest motiv...”

„Nu am putut să stau mai mult de 3 luni, pentru că aveam copilul mic acasă, în România, așa că mă duceam, lucram 3 luni, apoi veneam înapoi acasă să stau cu copilul 2-3 luni, apoi mă întorceam să muncesc și tot așa. Și când eram acolo eram epuizată din cauza muncii și noaptea plângeam cu orele, pentru că îmi era foarte dor de copil.”

„Am fost acolo 10 ani, și nu puteam să mă întorc în România decât iarna, de Crăciun, asta era singura posibilitate, era multă muncă de făcut și nu puteai să pleci. Sau puteai, dar atunci îți pierdeai slujba.”

„Lucram în genunchi, eu aici și soțul meu la 10 metri mai încolo.”

„Te plăteau cu ora. De fapt, nu prea conta ce era scris în hârtii, acolo scria că trebuia să lucrezi 5-10 zile pe lună, și de fapt lucrai mult mai mult. Ne plăteau la negru pentru munca depusă care nu era inclusă în contract. Eram plătite 5.5 euro pe oră și de fapt de-asta am plecat, pentru că îl rugasem pe angajator de atâtea ori să crească plata măcar un pic, să ne dea 6 euro pe oră, și el nu a vrut să ne dea acei 0,5 euro pe oră în plus, așa că am plecat. Bani erau suficienți pentru noi, dar asta numai pentru că lucram 7 zile pe săptămână, inclusiv sâmbetele și duminicile, câte 11-12 ore pe zi.”

„Verișoara mea era acolo și știa că nu mai am casă, așa că mi-a zis să mă duc: OK, e muncă grea, dar te plătesc 5 euro pe oră, așa că ar trebui să vii...”

„Când m-am dus acolo pentru prima dată, știam că o să merg o săptămână, și am ajuns să stau 12 ani. Îmi imaginasem că urma să mă întorc în vacanțe, dar pentru primii doi ani, a fost aproape imposibil să mă întorc. Deci am stat acolo doi ani întregi, nu mi-am văzut familia, copilul. Era mult de muncă. Apoi am venit înapoi în vacanță și apoi uneori mă întorceam iarna, când era mai puțin de muncă acolo.”

„Îmi amintesc că era foarte greu când culegeam dovlecei sau castraveți, îți distrugi coatele, genunchii, spatele.”

„Era foarte greu vara, pe căldură, să petreci 12-14 ore în genunchi.”

„La început, părea ușor, dar nu era. Era foarte greu să înveți să îți controlezi corpul și să îl ții multe ore în aceeași poziție, era foarte greu să te obișnuiești cu o anumită greutate de cărat.”

„Contractul includea 151 zile pe an, dar de fapt munceai 365 de zile pe an. Trebuia să muncești și duminica și, OK, puteai să spui nu, dar dacă ziceai nu, nu îți dădeau voie să te întorci până joia următoare, ca să te pedepsească.”

TESTIMONIALE

„Era greu, da, intrai în seră la 8 dimineața și deja erau 30 de grade înăuntru. E greu și e cald, dar dacă vrei să progresezi, dacă vrei să îi oferi copilului tău o viață mai bună decât ai avut-o tu, rămâi acolo, faci ce e de făcut. La început credeam că nu o să rezist, că nu o să pot să fac față, dar am făcut.”

„Obişnuiam să începem munca la 6.30 dimineața, așa că mă trezeam la 5.30. Uneori lucram foarte multe ore; zic că uneori, dar de fapt se întâmpla foarte des. Ne duceau pe câmp, începeam la 6.30 și terminam și la 2 dimineața, în ziua următoare. Exista foarte puțin timp de odihnă.”

„Făceam 850 de euro în două săptămâni de muncă, fiind plătită cu 5 euro pe oră. Într-o lună trimiteam 1000 de euro acasă, și restul îi păstram pentru chirie, transport, mâncare și urgențe.”

„Inițial am stat într-o mahala și a fost foarte greu, apoi am stat la o altă familie și după mulți ani de lucrat acolo, angajatorul ne-a construit o casă mică din lemn și ne-a cerut chirie.”

„Toate astea sunt din cauza a ceea ce se întâmplă la noi în țară. Dacă s-ar găsi de muncă aici, nimeni nu ar pleca, știu mulți oameni disperati să se întorcă în România, dar apoi dacă te întorci și îți deschizi o afacere mică, tot ce faci e să plătești multe taxe autorităților.”

„Te țineau acolo 7 ore normale și 7 ore în plus. Și petreceai toată ziua acolo și o parte din noapte, și o făceai voit, pentru că pentru tine contau ăia 5 euro. Când era cald, nu te lăseau să mergi după apă. Aveai 10 minute de pauză la fiecare 4 ore și nu puteai să mergi la toaletă între timp. Când erai la ciclu aveai nevoie să iei pauze mai dese, dar țipau la tine și trebuia să fugi de la o seră la alta să culegi căpșunile și era muncă grea, în condiții proaste. Lucrai în ploaie. Lucrai pe grindină. Trebuia să folosești o lanternă noaptea ca să ai grijă la rucola, nu puteai să vezi pe unde mergi. Și când tăiam firele de rozmarin, seara mă dureau așa de tare mâinile încât nu mai puteam să țin lingura. Ne-au dat saci de gunoi ca să ne acoperim pe timp de ploaie și asta a fost tot. Am lucrat foarte mult, și am îndurat foarte mult. Poate și pentru că sunt așa de obișnuită cu munca, lucrez de când eram copil, fiind sora cea mare cu doi frați mai mici.”

„Dacă ar fi să plec din nou, aş face-o diferit. M-aş întoarce mai des. Am pierdut așa de multe, am ratat așa de multe, simt că mi-am pierdut relația cu propriul copil, nu am văzut-o crescând, mi-am pierdut relația cu părinții mei.”

„Nicio schimbare în comunitatea mea, aceleași concepții, aceleași mentalități, oamenii sunt la fel. Aceleași gânduri: nu merită să te duci, e mai bine să stai în România. Da? Dacă copilul tău moare de foame sau nu se poate duce la școală? Trebuie să avansezi, să mergi înainte, să ai un ideal... Și asta se face cu sacrificii, desigur. Tinerii cred că în străinătate totul e ușor, și asta nu e adevărat. E foarte greu, muncești mult, nu ai timp liber, angajatorii te hărțuiesc de parcă ești un obiect și le aparții complet.”

CĂLĂTORIA FETELOR ÎN LITERATURĂ

Călătoria fetelor în literatură este un proiect de promovare a culturii scrise dedicat adolescentelor cu vârsta cuprinsă între 11 și 15 ani, care provin din mediul rural. Proiectul a reunit **10 școli** din patru județe: **Ilfov** - 1 decembrie, Tâncăbești, Ghermănești, **Giurgiu** – Adunații Copăceni, Vânătorii Mici, Zădăriciu, **Călărași** – Mânăstirea, Stancea, Nicolae Bălcescu, **Dâmbovița** – Cândești-Vale, a implicat **145 de adolescente și 17 profesoare**, a presupus organizarea a **20 de ateliere de lucru, 2 competiții de scris și citit, Fetele Cititoare și Fetele Scriitoare** și un **Festival on-line, "Călătoria fetelor în literatură"**.

Proiectul a creat cadrul potrivit pentru ca adolescentele să aibă acces la ore de educație culturală realizate în spațiul virtual și să se dezvolte ca public pentru cultura scrisă. Imbinând creativ literatura, scriitura personală și mecanisme psihologice și emoționale, proiectul a oferit contexte de învățare și evoluție personală. Astfel, fetele au beneficiat de ateliere gratuite de scriere creativă și citit literatură scrisă de autoare din România, din trecut sau contemporane. Aceste metode - atelierele și concursul de creație literară - le-au ajutat pe adolescente să se cunoască mai bine, să descopere și să valorizeze creațiile literare ale personalităților feminine din trecut și prezent și să aibă acces la modele feminine valoroase. În plus, au avut ocazia să cunoască și să stea de vorbă cu 5 scriitoare contemporane.

Textele studiate la ateliere au fost selectate astfel încât să fie potrivite pentru vârstele participantelor, o atenție specială fiind acordată acelor texte care promovează drept personaje pre-adolescente și adolescente sau care aduc în discuție etape diferite ale vieții, inclusiv copilăria și adolescența.

În cele **2 competiții, Fetele cititoare** (secțiune care a avut ca temă redactarea unei scrisori către cea mai bună prietenă/cel mai bun prieten cu scopul de a o/i convinge să citească o carte ce i-a plăcut expeditoarei scrisorii) și **Fetele scriitoare** (secțiune care a avut ca tema scrierea unei poezii/proză care să pornească de la primul vers al unui poem publicat) au fost înscrise 96 de lucrări și au fost acordate 23 de premii în cărți.

Anterior proiectului, **6,3% dintre adolescente citeau o carte pe an, 2,7% nicio carte pe an** și doar un număr de **41% citeau o carte pe luna**. Cele mai multe adolescente aveau acces la cărți deoarece familia le achiziționa din propriul buget, în mult mai mică măsură ele putând, de exemplu, să împrumute aceste cărți de la biblioteca școlii (fie acestea nu existau, fie aveau cărți vechi). **32% dintre adolescente au spus că scriau în jurnal; 9,8% dintre eleve, însă, au declarat că scriau și proză sau, în mai mică măsură, poezie.**

Ce le-a motivat pe adolescente să participe la proiect? **29% dintre adolescente au declarat că le place să scrie, să citească sau pentru că doreau să cunoască scriitoare**. În mai mică măsură au participat exclusiv la propunerea unui cadru didactic sau a unui părinte (doar 16%).

Până la finalul implementării proiectului, rezultatele s-au schimbat. Pentru **61,6% dintre adolescente plăcerea cititului a crescut**, dorind ca pe viitor să citească mai mult. Aproape la fel de multe fete, **59,5% au descoperit că le place să scrie. 28% dintre participantele sondajului au descoperit că pot scrie** – lucru la care au contribuit și exercițiile de scris parcurse în cadrul atelierelor și la Festival.

Durata proiectului: martie-octombrie 2020

Proiectul a fost co-finanțat de **Administrația Fondului Cultural Național**.

TESTIMONIALE

„Creativitatea e acolo, înăuntru, trebuie doar să stii cum să o chemi afară.”

„Am descoperit că scrisul și cititul te pot îndruma spre lucruri mari.”

„Am descoperit cât de mult îmi place să scriu povestiri, punându-mi imaginația la încercare.”

„Ca urmare a acestor ateliere iau cu mine o servieta plină de cunoștințe, de suflete bune, blânde, de amintiri. Am descoperit că sunt mult mai mult decât ceea ce arăt și că pot avea mai multă încredere în mine și mă pot baza pe o carieră în domeniul literar.”

„Am descoperit că mă regăsesc în cărțile pe care le citesc.”

„Am descoperit că există și poezii care nu rimează.”

„Am descoperit că pot să manevrez orice subiect și să-l transform într-o super poveste.”

„Am descoperit că pot înțelege foarte multe lucruri despre un text pornind de la o introducere banală.”

BRUTĂRIA MAMAPAN

De 5 ani suntem alături de femeile aflate în situații vulnerabile de viață oferindu-le locuri de muncă decente, stabilite, un program de lucru care le permite să se dedice și familiei, suport și posibilitatea unui (re)start profesional.

MamaPan — o brutărie specială unde se face mai mult decât pâine

Abonează-te astăzi!

care este povestea MamaPan - ce v-a motivat să puneți pe picioare proiectul, cum a fost la început?

De ce sunt speciale aceste produse?

Cine sunt fondatorii brutăriei MamaPan?

De ce sunt speciale aceste produse?

Care sunt planurile voastre pentru viitor?

#ONGprezent!

Irina Sorescu
Președinte Executiv CPE - Centrul Parteneriat pentru Egalitate

ROMÂNIA ARE NEVOIE DE AFACERI ÎNCREDERE.

Them Descris: Mama Pan (MamaPan)

Irina Sorescu (MamaPan) : Miza a fost să nu renunțăm, niciodată, la nimeni

SUSȚINĂTORI MAMAPAN

**CERCUL
DONATORILOR
BRUXELLES**

**ROMANIAN
BUSINESS
LEADERS**

RAPORT FINANCIAR

PROIECT	FINANȚATOR	BUGET AFERENT ANULUI 2020 EURO
Youth for Love	Uniunea Europeană – Programul Drepturi, Egalitate și Cetățenie	30.000
Călătoria fetelor în literatură	Fondul Cultural Național	11.400
BRIGHT	Uniunea Europeană – Programul Drepturi, Egalitate și Cetățenie	9.600
Brutăria Mamapan	Vânzări produse – 136.000 Eur Sponsorizare program persoane vârstnice – 3.000 Eur Alte sponsorizări – 16.000 Eur Grant Erste Foundation – 5.000 Eur Crowdfunding – 6000 Eur, din care 4500 Eur Cercul Donatorilor Bruxelles.	166.000
TOTAL		217.000

Rețele din care facem parte

Echipa noastră

Irina Sorescu, președintă executivă
Livia Aninoșanu, directoare de programe
Dana Marțiș, expertă de gen
Ana Maria Olteanu, responsabilă comunicare

Membrele Consiliului Director:

Doina Dimitriu, Iustina
Ionescu, Ioana Marinescu, Valentina Marinescu, Irina Sorescu

Colaboratoare:

Bright: Nicoleta Fiu Mitrea, Gianina Ozturk și Emilia Bartoli
Spurcaci

Călătoria fetelor în literatură: Svetlana Cârstean, Adela
Greceanu, Elena Vlădăreanu, Simona Popescu și Ana Maria
Sandu

Echipa Brutăriei MamaPan:

Irina Sorescu, manageră
Corina Munteanu, manageră calitate și produs
Ana Maria Olteanu, responsabilă vânzări
Dana Marțiș, responsabilă relații clienți
Silvia Burcea, responsabilă comunicare on-line
Marilena Ilie, Mihai Neagu, responsabili distribuție
Andreea Condurache, Nicoleta Bubulinis, Luminița Bușă, Ancuța
Câmpeanu, mame cu mâini pricepute

CPE - CENTRUL PARTENERIAT PENTRU EGALITATE

Site: www.cpe.ro

Email: info@cpe.ro

Facebook:

<https://www.facebook.com/cpegalitate>

Telefon: 0723 221 196